

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่องการออกแบบລວດລາຍນາຕົກບົນເສື່ອຢືນຄອກລົມແບນສັ້ນ ເຮື່ອງ “ເອກລັກນົກ” ຈັງຫວັດມາສາຮາຄານ” ມີກະບວນການໃນການສຶກຍາ ໂດຍເຮັ່ນຈາກການສຶກຍາຂໍ້ອຸນຸລາຈາກການເອກສາຮາ ແລະ ຂໍ້ອຸນຸລາການສານາເພື່ອນຳພັດການວິເຄາະໜໍາເອກແບນລວດລາຍໂດຍເລື່ອກໃຊ້ຫຼັກການອອກແບນລວດລາຍ ທີ່ເໝາະສົມກັບຂໍ້ອຸນຸລົກທີ່ ໄດ້ເຊິ່ງຕ້ອງຄໍານິ່ງຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນທຣົມຈາຕົບອົງເຖິງເຖິງການຕົກ ເພື່ອບຽບຮູ້ຜູ້ສູງສຸດຕ່ອງການສຶກຍາວິຈິຍ

ວັດຖຸປະສົງຄໍ່ອງການວິຈິຍ

1. ເພື່ອສຶກຍາເອກລັກນົກຈັງຫວັດມາສາຮາຄານ
2. ເພື່ອອອກແບນລວດລາຍນາຕົກບົນເສື່ອຢືນຄອກລົມແບນສັ້ນ ເຮື່ອງ “ເອກລັກນົກຈັງຫວັດມາສາຮາຄານ”
3. ເພື່ອສ້າງສຽງຄໍ່ອງການລວດລາຍນາຕົກບົນເສື່ອຢືນຄອກລົມແບນສັ້ນ ເຮື່ອງ “ເອກລັກນົກຈັງຫວັດມາສາຮາຄານ”

ສຽງພលຂອງການວິຈິຍ

ການອອກແບນລວດລາຍນາຕົກບົນເສື່ອຢືນຄອກລົມແບນສັ້ນ ນັບເປັນການເພີ່ມນູລຄ່າໃຫ້ກັບພລິຕັກພໍທີ່ເສື່ອຢືດທີ່ຜູ້ຄົນທຸກໆເພື່ອນຳຍືນສຸວນໄສ່ໃນຫາຍໂອກາສ ແລະນາຕົກຍັງເປັນກຣມວິທີທີ່ຜູ້ບໍລິໂກຍອນຮັບວ່າເປັນຈານີ່ມີອີ່ນທີ່ຕ້ອງອາຫັນຜູ້ມີຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາຮັດ ແລະໃຊ້ທັກະສູງ ຈນມີຜູ້ໃຫ້ສມົງວ່າ “ນາຕົກເປັນຈາກນີ້ແໜ່ງຄົດປະບັນຜົນຜ້າ” ປະນັ້ນການທໍານາຕົກຈຶ່ງສາມາຮັດກຣະຕັບຮາຄາເສື່ອຢືດໃຫ້ສູງເກີ້ນໄດ້ເປັນຍ່າງນາກອັນເນື່ອງມາຈາກເປັນຈານຄົດປະທີ່ຕ້ອງໃຊ້ຟ້ມືອ

ລວດລາຍມີຄວາມສັ້ນພັນຮົກນີ້ກັບຮົວໃຈມູນຍັງຈຳໄມ້ອ່ານປົງເສົາໄດ້ ລວດລາຍກັບຄວາມສັ້ນພັນຮົກໃນການດໍາຮັງຮົວໃຈມູນຍັງນັ້ນສາມາຮັດແສດງນັຍຕ່າງໆ ໄດ້ອີກ ເຊັ່ນ ໃຊ້ລວດລາຍເປັນຕົວກໍາຫັນດຄວາມເປັນໜູ່ເໜູ່ເໜູ່ ໃຊ້ລວດລາຍສ້າງຄູນຄໍາດ້ານຄວາມຈານ ໃຊ້ລວດລາຍເປັນສື່ອໃນການຄ່າຍຫອດຄວາມຮູ້ສຶກນິກຄົດ ແລະ ໃຊ້ລວດລາຍເປັນສື່ອຄ່າຍຫອດອາຍຮຽນທາງປັ້ງປຸງ

ການສ້າງສຽງຄໍ່ອງການລວດລາຍນາຕົກອາຈານມີປາກຄູພແຮ່ຮ່າຍທ້ວ່າໄປໃນປະເທດໄທ ໄວ່າຈະເປັນການແນ້ອ ກາກຄົກຄາງ ກາກໄຕ້ ແລະກາກອື່ສານ ຜູ້ວິຈິຍຈຶ່ງເລີ່ມທີ່ການສ້າງສຽງຄໍ່ອງການລວດລາຍນາຕົກນົກເພົາຕົວ

มีความสำคัญเป็นอย่างยิ่ง จึงต้องการสร้างเอกลักษณ์ผ่านทางภาพ (Visual Identity) ถ้าเราสามารถขัดการและควบคุมการใช้เอกลักษณ์ทั้งหมดไว้ได้ในพิเศษทางเดียวกัน และแสดงผ่านลวดลายบทิกบนเสื้อผ้าก็จะคงทนสั้นเพื่อให้เข้าไปอยู่ในใจของผู้บริโภคได้อย่างทั่วถึง ทำให้ผู้บริโภคหรือกลุ่มเป้าหมายของเราระหนักว่าเราแตกต่างกับอื่นอื่น หรือจังหวัดอื่น ๆ อย่างไร และสิ่งที่ผู้วิจัยต้องการคือ เอกลักษณ์ด้วยภาพที่จะสื่อสารถึงวิถีชีวิตแบบร่วมสมัยของชาวจังหวัดมหาสารคาม ที่มีวิถีชีวิตการดำรงชีพ สิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงการมีบุคลีน มีอัตลักษณ์ ที่จะทำให้ภาพลักษณ์ของจังหวัดแสดงผ่านลวดลายบทิกอย่างมีเอกภาพตามที่ต้องการ ผู้วิจัยได้แบ่งลำดับขั้นตอนการศึกษาเป็น 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาเอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคาม

จากการศึกษาพบว่า เอกลักษณ์ที่แสดงความเป็นจังหวัดมหาสารคามมีอยู่จำนวนมาก แต่เมื่อผู้วิจัยนำมาวิเคราะห์หาความเป็นเอกลักษณ์ที่ดีที่สุด และคำนึงถึงความเหมาะสมที่จะนำมาออกแบบเป็นลวดลายบทิกบนเสื้อผ้าเพื่อให้ได้ความสวยงามและสามารถถ่ายทอดออกมายield ผลดีที่สุด พอสรุปได้ดังเหตุผลประกอบดังนี้

1.1 ดอกไม้ประจำจังหวัดมหาสารคามคือ ดอกลิลาวดีสีขาว ภาษาอีสานเรียกว่า ดอกจำปา เป็นสัญลักษณ์ที่ชาวจังหวัดมหาสารคามนิยมใช้มาก ดังปรากฏเป็นลวดลายในเสื้อประจำจังหวัด เป็นเข็มกลัดผ้าใบบัวสินค้า Otop หรือปราภูในสีอ่อนสีพิมพ์ที่ออกในนามจังหวัด จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะนำมาออกแบบเป็นลวดลายบทิก ประกอบกับ ความเป็นดอกไม้ที่มีขนาดใหญ่ มีลักษณะโดดเด่นในธรรมชาติที่เป็นเอกลักษณ์ ทึ่งใน ดอก และลำต้นสวยงาม ผู้วิจัยจึงออกแบบลวดลายดอกลิลาวดีไว้ถึง 2 แบบ

1.2 พระธาตุนาดูน เป็นศูนย์รวมจิตใจชาวมหาสารคาม เนื่องจากเป็นแหล่งโบราณคดีที่แสดงถึงความเจริญรุ่งเรืองในอดีตของเขตจังหวัดมหาสารคาม เพราะบริเวณนี้ได้เคยเป็นที่ตั้งของนครจำปาศรีมา ก่อน การบุดพนสกุลบรรจุพระบรมสารีริกธาตุบรรจุในตัวหลังคามาเงินและสำริด ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอาชญากรรมในพุทธศตวรรษที่ 13-15 สมัยทวารวดี พระธาตุนาดูน นับเป็นสัญลักษณ์ที่ชาวจังหวัดมหาสารคามนิยมใช้มาก ดังปรากฏเป็นลวดลายในเสื้อประจำจังหวัด เป็นของที่ระลึกพระธาตุนาดูนจำลองที่วางจำหน่ายเป็นสินค้า หรือปราภูในสีอ่อนสีพิมพ์ที่ออกในนามจังหวัด จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะนำมาออกแบบเป็นลวดลายบทิก

1.3 อาชีพทำนา เป็นอาชีพหลักของเกษตรกรชาว จ.มหาสารคาม และยังเป็นอาหารหลักของคนทั่วประเทศ ชาว จ.มหาสารคามมีความผูกพันกับการทำนาข้าวนาแต่ครั้งบรรพกาลมีสัตว์เลี้ยงคู่กันที่คู่กันในวิถีชีวิตรรบก็คือ ควาย จะเห็นได้ว่าขนบนธรรมเนียมประเพณีต่าง ๆ จะมี

เรื่องราวของข้าวปรากรถอยู่ทั่วทั้งถิ่น จนนับเป็นเอกลักษณ์ที่ผู้วิจัยจะต้องนำมาออกแบบเป็น漉คลายนาติก

1.4 กล่องข้าววัวปี เป็นผลงานหัตถกรรมชาวบ้านที่เป็นเอกลักษณ์ของชาว อ. วัวปี ปทุม จ. มหาสารคาม กล่องข้าววัวปีบ่งบอกถึงความเป็นคนรักความสนุกสนานเพด็จเพลินของประชาชนได้เป็นอย่างดี และยังมีชื่อเสียงไปทั่วภาคอีสาน ซึ่งชาวบ้านทำขึ้นเพื่อจำหน่าย และเอาไว้ใช้เอง ตัวกล่องข้าวจะทำจากไม้ขันนุนทั้งตันที่มีขนาดพอเหมาะสม แล้วขุดเจาะให้กลวงด้วยเครื่องมือ ส่วนหน้ากล่องจะทำจากหนังวัวปี ให้ตึงด้วยเชือก และยังนิยมตกแต่งตัวกล่องด้วยผ้าพื้นบ้าน อ. วัวปี ปทุมจะมีการจัดงานอนุชนกกล่องข้าวข้าววัวปีขึ้นเป็นประจำทุกปี กล่องข้าววัวปีนับเป็นสัญลักษณ์ที่ชาวจังหวัดมหาสารคามนิยมใช้นำกพอสมควร เป็นของที่ระลึกจำลองรูปกล่องข้าววัวปีที่วางจำหน่ายเป็นสินค้าที่ระลึก และปรากรถในสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกในนามจังหวัด จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะนำมาออกแบบเป็น漉คลายนาติก

1.5 มันแกวบ人民币 (แม็บเบี้ยอีสาน) มันแกวถือได้ว่าเป็นพืชเศรษฐกิจที่สร้างรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับชาว อ. บรรบือ จ. มหาสารคาม สาเหตุที่ทำให้มันแกวของ อ. บรรบือ มีชื่อเสียงนั้น เนื่องจากชาวสวนจะนำมันแกวมาวางจำหน่ายข้างทางหลวงสองข้างคลองเป็นแนวยาวซึ่งเป็นทางผ่านศตวรรษต่อไปมาระหว่างหลาย ๆ จังหวัดแถบอีสานตอนกลางและอีสานตอนเหนือบางจังหวัด และเป็นทางผ่านไปยังกรุงเทพมหานคร มันแกวบ人民币นี้ ปลูกมากของจากข้าว มีรสชาติอร่อย กรอบ หวาน และมัน จนได้รับสมญานามว่าแม็บเบี้ยอีสาน จนนั้นมันแกว นับเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องนำมาออกแบบเป็น漉คลายนาติก เพราะถือเป็นอาชีพอันเป็นเอกลักษณ์แตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ

1.6 ลิงโภคุณ เป็นลิงที่อาศัยอยู่ที่วนอุทยานโภคุณพี อ. โภคุณพีสัย จ. มหาสารคาม ชาวบ้านเรียก "บุ่งลิง" หรือ "หนอนบุ่ง" เป็นสถานที่ที่มีทัศนียภาพอันร่มรื่นอยู่ติดริมฝั่งแม่น้ำเจ้าซึ่งอยู่ที่ตำบลหัวขาว ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าซึ่งเป็นสถานที่ท่องเที่ยวที่นิยมชมจังหวัด และนับเป็นสัญลักษณ์ที่ชาวจังหวัดมหาสารคามนิยมใช้นำกพอสมควร เป็นของที่ระลึกจำลองรูปลิงที่วางจำหน่ายเป็นสินค้า หรือปรากรถในสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกในนามจังหวัด จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะนำมาออกแบบเป็น漉คลายนาติก อีกทั้งภาพลิงมีความเหมาะสมที่นำมาทำเป็น漉คลายนาติก เพราะนอกจากจะเหมาะสมในด้านเทคนิคแล้ว ภาพลิงยังเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป โดยเฉพาะเด็ก ๆ

1.7 ปูทุกกระหม่อม หรือ ปูพากรรณ์ (ปูแข็ง) เป็นปูน้ำเขียวอาศัยอยู่ในป่าดุนคำพัน พนเพียงแห่งเดียวในโลก ที่ อ. นาเชือก จ. มหาสารคาม จากการศึกษาของ茱พาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย พนว่าเป็นปูที่หายากในโลก ดังนั้น ทาง茱พาลงกรณ์มหาวิทยาลัย จึงถือโอกาสที่สมเด็จพระเจ้าลูกเธอเจ้าฟ้า茱พารรณ์วัลลักษณ์ฯ ทรงเจริญพระชนมายุครบ 36 พรรษันมา จึงได้

ขอพระราชทานพระบรมราชานุญาต อัญเชิญพระนามของพระองค์เป็นนามปูน้ำจีดชนิดนี้ ซึ่งจะเห็นได้ว่าปูทูลกระหม่อมมีความสำคัญยิ่งในเรื่องของธรรมชาติและที่มาของชื่อ และยังเป็นสัญลักษณ์ที่ชาวจังหวัดมหาสารคามนิยมใช้มากพอสมควร เป็นของที่ระลึกจำลองรูปปูทูลกระหม่อม ที่วางจำหน่ายเป็นสินค้า หรือปรากฏในสื่อสิ่งพิมพ์ที่ออกในนามจังหวัด จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะนำมาออกแบบเป็นลวดลายมาติค อิทธิภาพปู เป็นภาพสัตว์ที่มีความสวยงามทั้งรูปทรง และสี เหมาะในด้านเทคนิค ภาพปูยังเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไป โดยเฉพาะเด็ก ๆ

1.8 บ้านหม้อ เป็นหมู่บ้านปั้นหม้อ อยู่ ต.เขวา อ.เมือง จ.มหาสารคาม ห่างจากตัวเมืองไปประมาณ 6 ก.m. เป็นหมู่บ้านที่มีอาชีพปั้นหม้อดินเผา ซึ่งชาวอีสานใช้เป็นอย่างน้ำกิน (ตุ่มน้ำดื่ม) หม้อน้ำ หม้อแกง กรรมวิธีทำยังเป็นแบบโบราณดั้งเดิม คือ ใช้ดินเหนียวที่มีในท้องถิ่นนำมา捏หาสิ่งปลอมปนออก เช่น เศษหิน รากพืช หรือ อื่น ๆ แล้วนวดให้เป็นเนื้อดีหากัน จากนั้นใช้ดินเผือกที่ต่างจะเผาแล้วนวดกับดินเหนียวให้เข้ากัน แล้วนำมาปั้นโดยการขึ้นรูปด้วยมือ ใช้เครื่องที่เรียกว่าหินดู และไม้แบบตี และคุณในขณะเดียวกัน เสร็จแล้วนำไปตากให้แห้งสนิท และเผา ด้วยฟางและฟืน ปัจจุบันชาวบ้านหม้อได้คิดออกแบบเครื่องปั้นดินเผาให้มีการใช้สอยที่หลากหลาย เช่น ทำเป็นตุ๊กตาของที่ระลึก ซึ่งเป็นการเพิ่มรายได้และเป็นทางเลือกใหม่ ๆ ให้กับผู้บริโภค ขณะนี้บ้านหม้อ นับเป็นสิ่งที่ผู้วิจัยจะต้องนำมาออกแบบเป็นลวดลายมาติค เพราะถือเป็นอาชีพอันเป็นเอกลักษณ์แตกต่างจากจังหวัดอื่น ๆ

2. เพื่อออกแบบลวดลายมาติคบนแผ่นดินเผา สำหรับ “เอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคาม”

2.1 ลวดลายมาติคแบบที่ 1 ดอกเตี๋ยวตี

การออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประชานเป็นหลัก หมายถึง รูปคลอกลีลาวดีเป็นประชานของภาพ และมีส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบของลงมาคือ ในและก้านคลอก และกิ่ง แม้ว่าตัวประชานคือคลอกลีลาวดีจะเป็นประชานหลักก็จริง ส่วนประกอบของมีความสำคัญในการประสานด้วยเช่นกัน และใส่ข้อความว่า “ตีล้าวดี มหาสารคาม” ให้มีขนาดพออ่านได้แต่จะไม่แข่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบลวดลายในลักษณะสมส่วนตรง คือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทั้งด้านซ้ายและขวา ไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกันหมดหรือมีขนาดเท่ากันหมดก็ได้ แต่ให้ครุฑ์สีกัวมีน้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดการดูดลูกภาพ ตามความหมายของคำว่า สมส่วน

2.2 ลวดลายบทติํกแบบที่ 2 ดอกลีลาวดี

การออกแบบลวดลายดอกลีลาวดีแบบที่ 2 ผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประชานเป็นหลักเช่นกัน หากแต่ส่วนอื่นที่เป็นองค์ประกอบของลงมาคือ ในและผีเสื้อ มีความโดยเด่นคือใบเท่ากัน และยังถูกจัดวางไว้บนกรอบสี่เหลี่ยมและให้สีเข้มและยังเป็นสีตรงกันข้าม ส่งผลให้ทั้งประชานหลักและรองโดยเด่นสดใส ดูสนุกสนานเพลิดเพลิน สดท้ายใส่ข้อความว่า “ลีลาวดี มหาสารคาม” ตรงมุมล่างซ้ายให้มีขนาดพออ่านได้แต่จะไม่เบ่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบลวดลายในลักษณะสมส่วนทรง กือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทึ่งด้านซ้ายและขวา ไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกันหมดหรือมีขนาดเท่ากันหมดก็ได้ แต่ให้ครุ้งสีก่อว่ามีน้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดการดูดลิภาพ ตามความหมายของคำว่า สมส่วนทรง

2.3 ลวดลายบทติํกแบบที่ 3 พระราศนากุณ

การออกแบบลวดลายพระราศนากุณ ผู้วิจัยได้ใช้หลักการออกแบบที่มีรูปประชานเป็นหลัก หมายถึง รูปดอกบัวเป็นประชานของภาพ และมีจุดนำสายตาให้มองเห็น พระราศนากุณ ตั้งตรงหง่านอยู่เบื้องหลัง ส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบของลงมาคือดวงอาทิตย์ ใบและก้านดอก และเหล่าแมลงปอ ผีเสื้อ แต่เมื่อว่าตัวประชานคือกลุ่มดอกบัวก็จริง ส่วนประกอบของลงมาลูกน้ำสายตาให้เห็นเด่นกว่าประชานเสียอีก เป็นการประสานด้วยเส้น สี รูปทรงอย่างเหมาะสม และใส่ข้อความว่า “พระราศนากุณ มหาสารคาม” ให้มีขนาดพออ่านได้แต่จะไม่เบ่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบลวดลายในลักษณะสมส่วนทรง กือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทึ่งด้านซ้ายและขวา ไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกัน แต่ให้ครุ้งสีก่อว่ามีน้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดการดูดลิภาพ

2.4 ลวดลายบทติํกแบบที่ 4 อาชีพทำนา

การออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประชานเป็นหลัก หมายถึง รูป Crowley เป็นประชานของภาพ และมีจุดนำสายตาให้มองเห็นผืนนาคำที่มีน้ำขังอยู่เบื้องหลัง ส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบของลงมาคือ ทิวไม้ ต้นตาล และนก แต่เมื่อว่าตัวประชานคือ Crowley ก็จริง ส่วนประกอบของลงมาลูกน้ำสายตาให้เห็นเป็นความกลมกลืน เป็นการประสานด้วยเส้น สี รูปทรงให้เหมาะสม และใส่ข้อความว่า “อาชีพทำนา มหาสารคาม” ให้มีขนาดพออ่านได้แต่จะไม่เบ่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบลวดลายในลักษณะสมส่วนทรง กือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทึ่งด้านซ้ายและขวา ไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกัน แต่ให้ครุ้งสีก่อว่ามีน้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดการดูดลิภาพ

2.5 ลวดลายนาติกแบบที่ 5 กลองยาวว้าปี

การออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึง รูปกลอง 2 อัน ที่เด่นพอ ๆ กัน แต่พิจารณาฐานรูปกลองที่เอียงไปด้านขวา มีเชือกสะพายสูงขึ้น ไปจนถึนกรอบสี่เหลี่ยมนั้นคือประธานของภาพ และพื้นหลังเป็นฉากสี่เหลี่ยมซึ่งจะให้สีเข้มและตัดกันเพื่อ ขับให้ประธานของภาพโดดเด่นสะกดดูดายิ่งขึ้น และใส่ข้อความว่า “กลองยาวว้าปี มหาสารคาม” ให้มีขนาดพอ适中 ได้แต่จะไม่แข่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบ ลวดลายในลักษณะสมส่วนทรง คือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ ทึ้งด้านซ้ายและขวาไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกัน แต่ให้ครุ่นสีก่าว่ามีน้ำหนักของ ภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดคุณภาพ

2.6 ลวดลายนาติกแบบที่ 6 มันแก้วบัวบือ (แล็บเปิลอีสาน)

การออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึง มันแก้ว 3 หัวที่มีลักษณะคล้ายกันที่เหมือนลองอยู่ขึ้นด้านบน ส่วนรองลงมาก็อ รูปะลอนมันแก้วและ ใบวี เส้นของชาลอมที่คล้ายจะเปิดให้มันแก้วล่องลองอยู่ขึ้นนั้นส่งผลให้เกิดจินตนาการ และ สนุกสนานระหว่างรูปทรงที่มีศิลปะและขนาดแตกต่างกัน ถูกท้าให้สื่อความว่า “มันแก้วบัวบือ มหาสารคาม” ให้มีขนาดพอ适中 ได้แต่จะไม่แข่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้ หลักการออกแบบลวดลายในลักษณะสมส่วนทรง คือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่ กำหนดไว้ โดยที่ ทึ้งด้านซ้ายและขวาไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกัน แต่ให้ครุ่นสีก ่าว่ามีน้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดคุณภาพ

2.7 ลวดลายนาติกแบบที่ 7 ลิงโภสุ

การออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึง รูปลิงเป็นประธานของภาพ และมีส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบรองลงมาคือ กิ่งไม้ ในไม้และผลไม้ แม้ว่าตัวประธานหลักคือลิงกี่ริบ ส่วนประกอบรองก็มีความสำคัญในการประسانด้วยเช่นกัน เพื่อให้เกิดความหมายเจาะ และใส่ข้อความว่า “ลิงโภสุ มหาสารคาม” ให้มีขนาดพอ适中 ได้แต่จะ ไม่แข่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบลวดลายในลักษณะสมส่วน ทรง คือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ ทึ้งด้านซ้ายและขวา ไม่ จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกันหมวดหรือมีขนาดเท่ากันหมวดก็ได้ แต่ให้ครุ่นสีก่าว่ามี น้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดการคุณภาพ ตามความหมายของคำว่า สมส่วนทรง

2.8 ลวดลายบทิกแบบที่ 8 ปูฐุลกระหม่อม

การออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึง รูปปูฐุลกระหม่อมเป็นประธานของภาพ และมีส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบรองลงมาคือ ป้าก้าน ชูป้ามีหรือลำพัน และเหล่าแมลงปอ แม้ว่าตัวประธานหลักคือปูเกี้ยริง ส่วนประกอบรองที่มีความสำคัญในการประسانด้วยเข่นกัน และใส่ข้อความว่า “ปูฐุลกระหม่อม มหาสารคาม” ให้มีขนาดพอ适อน ได้แต่จะไม่แข่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบ ลวดลายในลักษณะสมส่วนทรง คือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทั้งด้านซ้ายและขวา ไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกันหมดหรือมีขนาดเท่ากันหมดก็ได้ แต่ให้ดูรูสึกว่ามีน้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดการคุ้ยภาพ ตามความหมายของคำว่า สมส่วนทรง

2.9 ลวดลายบทิกแบบที่ 9 บ้านหม้อ

การออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก หมายถึง รูปหม้อดินเผา 3 ในที่อยู่ด้านหน้า มีองค์ประกอบรองลงมาคือหม้อเล็ก 2 ใน ที่มีขนาดเล็กกว่า และพื้นหลังเป็นถาดสี่เหลี่ยมซึ่งจะให้สีเข้มเพื่อขับให้ประธานของภาพโดดเด่นสะดุกด้วยขึ้น และใส่ข้อความว่า “บ้านหม้อ มหาสารคาม” ให้มีขนาดพอ适อน ได้แต่จะไม่แข่งกับภาพซึ่งเป็นสิ่งสำคัญกว่า การจัดภาพ ใช้หลักการออกแบบลวดลายในลักษณะสมส่วนทรง คือ การทำรูปแบบลวดลายลงในระหว่างเนื้อที่ที่กำหนดไว้ โดยที่ทั้งด้านซ้ายและขวาไม่จำเป็นที่จะต้องให้รูปลวดลายต้องเหมือนกัน แต่ให้ดูรูสึกว่ามีน้ำหนักของภาพเท่ากันทั้งสองด้าน เพื่อให้เกิดคุ้ยภาพ

สรุปภาพรวมของการออกแบบผู้วิจัยได้ใช้หลักการ การออกแบบที่มีรูปประธานเป็นหลัก ทั้งหมด หมายถึง รูปแบบหรือลวดลายที่มีตัวประธานเป็นหลัก และมีส่วนอื่นเป็นองค์ประกอบรองลงมา เมื่อนำมาบรรจุรวมลงในพื้นที่กำหนดไว้ก็จะเป็นเอกภาพ (อันหนึ่งอันเดียวกัน) เพราะเอกภาพนี้เกิดขึ้นจากความประسانสัมพันธ์อันงดงาม ระหว่างตัวประธานและส่วน อื่น ๆ ตามลำดับ

3. เพื่อสร้างสรรค์ผลงานลวดลายบทิกบนเสื้อยืดคอกลมแน็ตน เรื่อง “เอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคาม”

3.1 เตรียมเต็็มปีดคอกลมแน็ตนที่เป็นเส้นໄຍ້ໄຍ 100 % ทำความสะอาดให้เรียบร้อย เพื่อกำจัดแบ่งและสารเคมีที่เคลือบอยู่ แล้วหากให้แห้งสนิท

3.2 จึงผ้าบนกรอบไม้โดยสอดกรอบไม้เข้าไปในเสื้อยืดผ้ากับกรอบไม้ดึงให้ตึง แล้วใช้

หรือญูบัวให้ติดกับกรอบไม้ไม้

3.3 ร่างภาพตามแบบที่ออกแบบไว้ด้านขันตอน 2B หรือดินสอชนิดละลายน้ำ การร่างควรร่างให้ชัดเจน เพราะจะทำให้การลงเทียนง่ายขึ้น

3.4 ตั้งให้น้ำเทียนละลายในภาชนะ สแตนเลสบนเตาไฟฟ้า ให้เทียนร้อนพอคิดแล้วตักน้ำเทียนด้วยช้อนตึงด้วยมือข้างที่ถือนัด ส่วนมืออีกข้างถือผ้าเอาไว้เช็คน้ำเทียนหรือตอนยกช้อนตึงออกลงเทียนตามรอบดินตอนที่ร่างลวดลายไว้ การสังเกตเส้นเทียนที่เขียนลงบนผ้าว่าเป็นเส้นเทียนที่สามารถกันสีได้นั้น ให้สังเกตดังนี้คือ เส้นเทียนจะต้องใส่และจมลงไปในผ้าจนหลุดล้าง หากเส้นเทียนที่เขียนลงบนผ้ามีสีสุ่น และบุนแสลงว่าเทียนร้อนไม่พอซึ่งใช้ไม่ได้ หากไม่แน่ใจให้ทดสอบกับเศษผ้าที่มีเนื้อผ้าเหมือนกันก่อนจะเขียนลงบนเสื้อจริง

3.5 ระบบสีนาติก ละลายสีนาติกในน้ำอุ่น โดยสี 1 ช้อนชา ต่อน้ำ 2/3 แก้ว หรือสี 10 กรัม ต่อน้ำ 300 CC. โดยมีขั้นตอนลำดับการใช้ค่าสี คือ ระบบสีอ่อนก่อน แล้วตามด้วยสีที่เข้มกว่าเสมอ กระบวนการสีนาติกบนเสื้อยืดผ้าฝ้าย 100 % ค่อนข้างยากกว่ากระบวนการสีน้ำยนต์ อันเนื่องจากผ้ามีความเหนียวและหนา ควรใช้น้ำสะอาดระบายน้ำลงไปก่อน ระวังอย่าระบายน้ำน้ำๆ ถูกเส้นเทียน เพราะจะทำให้สีหลุดผ่านเข้าหากัน พอน้ำที่ระบบหายใจแล้วจึงใช้สีนาติกระบายน้ำลงไป การระบบสีต้องคำนึงถึงความสะอาดของสี ความมีพู่กันเฉพาะสี หรือให้ล้างน้ำให้สะอาดทุกครั้ง ก่อนจะทำการจุ่มน้ำอีก

3.6 การเคลือบผ้านาติก การเคลือบผ้านาติกเป็นขั้นตอนที่ทำให้สีเกาะติดแน่นกับเส้นใยผ้าอย่างถาวร การเคลือบนำ้ยาจะต้องรอให้สีแห้งสนิทเสียก่อน จึงจะสามารถเคลือบได้น้ำยาที่ใช้เคลือบซึ่งเรียกว่า โซเดียมซิลิกेट (Na_2SiO_4) ก่อนใช้อาจผสมเจือางโดยใช้โซเดียมซิลิกेट 1 ส่วน ต่อน้ำ 1/5 ส่วน เพื่อไม่ให้น้ำยาเข้มข้นเกินไป และไม่ควรผสมเหลวจนเกินไป จะทำให้ไม่สามารถเคลือบผ้าให้สีเกาะติดได้และยังทำให้สีซึมเลอะเทอะ การเคลือบกระทำได้โดยใช้แบบสำหรับทาสีขนาดประมาณ 2 นิ้วระบบเคลือบบนบริเวณที่เป็นลวดลายให้ทั่วแล้วทิ้งไว้ 2 – 12 ชั่วโมง

3.7 การต้มละลายเทียน ภาระน้ำที่ใช้ต้มควรมี 2 ใบ จะเป็นกระมัง หรือปีบก็ได้ โดยใส่น้ำประมาณ 2/3 ของภาระ ใบแรกเป็นน้ำเปล่าเพื่อต้มละลายเทียนออก ใบที่ 2 ต้องใส่สมุนไพรหรือผลชักฟอกลงไว้ด้วย เพื่อชำระล้างผ้าให้สะอาด การต้มผ้าในภาระ แรกจะต้มในน้ำเปล่าก่อนเดือดเต็มที่เมื่อน้ำผ้าลงจุ่มในน้ำเดือด แล้วกวนผ้าเพื่อให้ผ้าถูกน้ำร้อนได้ทั่ว หลังจากนั้นใช้ไม้เกี่ยวผ้ายกขึ้น ควรมีไม้ 2 อัน เพื่อสะดวกในการใช้งาน ยกขึ้นลงหลาย ๆ ครั้ง แล้วนำไปต้มในปีบที่ 2 เป็นการต้มในน้ำเดือด เช่นกัน การใส่สมุนไพรหรือผงชักฟอกลงไว้ จะช่วยให้

ผ้าสะคาดขึ้น เทียนลอกหลุดออกจากผ้าได้หมดยกขึ้นลงหลาย ๆ ครั้งแล้ว นำผ้าไปล้างน้ำให้สะอาดนำไปตากให้แห้งต่อไป

3.8 ผึ่งลมให้แห้ง ควรหลีกเลี่ยงแสงแดด

3.9 รีดขัดเที่ยบที่อาจเหลือตกค้าง และทำให้สีติดทนยิ่งขึ้น ด้วยเตารีดไฟฟ้า

อภิปรายผล

ผลงานสำเร็จ โดยได้ใช้เอกลักษณ์ที่โดดเด่น และเหมาะสมของจังหวัดมหาสารคามนำมาเป็นหัวข้อเพื่อทำการออกแบบ ดังนี้

แบบ栝ดลายที่ 1 ดอกลีลาวดี

แบบ栝ดลายที่ 2 ดอกลีลาวดี

แบบ栝ดลายที่ 3 พระชาตุนาคูน

แบบ栝ดลายที่ 4 อาชีพพานา

แบบ栝ดลายที่ 5 กลองยาวัวปี

แบบ栝ดลายที่ 6 มันแกวนรบือ (ແອັບເປີລືອີສານ)

แบบ栝ดลายที่ 7 ຄິງໂກສູນ

แบบ栝ดลายที่ 8 ປູກຸດກະຮ່າມ່ອນ

แบบ栝ดลายที่ 9 ບ້ານໜ້ອ

ผลงานที่สำเร็จแล้วพบว่า เอกลักษณ์ที่นำมาเป็นหัวข้อในการออกแบบมีความเหมาะสม เป็นอย่างยิ่งยิ่งดังที่ผลงานที่ออกแบบมาเป็นผลสำเร็จแล้ว เมื่อสร้างเอกลักษณ์ผ่านทางภาพ (Visual Identity) แล้วผลงานที่ออกแบบมาสามารถสื่อสารให้ชาวจังหวัดมหาสารคามมีความเข้าใจร่วมกันได้ และยังมีความแตกต่างจากของที่ระลึก หรือสินค้าอื่น ๆ ที่มีอยู่ก่อน สามารถเป็นทางเลือกใหม่ ให้กับผู้ใช้งานที่ระลึกของจ.มหาสารคาม ได้เป็นวงกว้าง และผลิตภัณฑ์เดียวที่มี栝ดลายมาติกเรื่อง เอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคามยังสามารถส่วนได้เป็นตัวไว้ปั้นผลให้เป็นการประชาสัมพันธ์ความเป็นเอกลักษณ์เป็นที่น่าภาคภูมิใจร่วมกัน และยังผลให้เกิดแรงบันดาลใจต่อผู้ที่ยากออกแบบ栝ดลาย มาติกให้กับองค์กร หน่วยงาน เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีต่อไปได้ในวงกว้าง

ข้อเสนอแนะ

การออกแบบ栝ดลายมาติกนเป็นส่วนหนึ่งของการออกแบบแขนงสันน เรื่อง “เอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคาม” มีข้อเสนอแนะใน 2 ด้าน ดังนี้

1. วิธีการ

1.1 ผู้ออกแบบแบบลายนาติกต้องเป็นผู้มีประสบการณ์ หรือดูงานที่เป็นงานลายผ้านาติกมา ก่อนมาพอสัมควร

1.2 ผู้ออกแบบต้องเป็นผู้สามารถความลายเส้นได้ดี

1.3 ผู้ออกแบบแบบลายนาติกต้องเป็นผู้ประสบการณ์สามารถทำนาติกได้ดี

1.4 ผลงานที่เป็นเอกลักษณ์จำเป็นต้องมาจาก การฝึกฝน การศึกษาข้อมูล และสนับสนุน หรือลักษณะนิสัยส่วนตัว

1.5 การค้นหาข้อมูลต้องเดินทางไปยังสถานที่จริง เพื่อ จะได้เข้มข้นบรรยายราศรยรอบ สิ่งแวดล้อมนั้น ๆ อันจะนำข้อมูลมาออกแบบได้ดียิ่งขึ้น

1.6 ในการออกแบบลวดลาย เรื่อง “เอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคาม” ยังมีบางประเด็นที่ สำคัญ หากแต่นำมาออกแบบลายนาติกได้ไม่ดี เพราะเทคนิคการทำนาติกมีข้อจำกัดอยู่หลาย ประการ อาทิ รูปทรงที่จะเป็นช่องว่างสำหรับรากต้องมีช่องว่างพอเหมาะสมหากเกินจะไม่ สามารถเจียนเส้นเทียนได้

1.7 การระบายสีบัด มีขั้นตอนลำดับการใช้ค่าสี คือ ระบายสี่อนก่อน แล้วตามด้วยสี ที่เข้มกว่าเสมอ การระบายสีบัดกันเสื้อผ้าฝ้าย 100 % ค่อนข้างยากกว่าการระบายสีบนผ้าชนิด อื่น เนื่องจากผ้ามีความเหนียวและหนา ควรใช้น้ำสะอาดระบายลงไปก่อน ระวังอย่าระบายน้ำถูก เส้นเทียน เพราะจะทำให้สีวิ่งผ่านเข้าหากัน พอน้ำที่ระบายหมดแล้วจึงใช้สีบัดกระเบยลงไป การระบายสีต้องคำนึงถึงความสะอาดของสี ควรมีพู่กันเฉพาะสี หรือให้ล้างน้ำให้สะอาดทุกครั้ง ก่อนจะทำการจุ่มน้ำอีกต่อไป

1.8 ปัญหาที่พบบ่อย ๆ ในการลงเส้นเทียนนั้นมีอยู่หลายประการ

1) เทียนไม่เข้มทะลุเนื้อผ้า ทำให้การระบายสีตกปลอกเหละไม่สามารถกันสี ได้ เกิดจากเทียนที่ใช้เขียนเย็นเกินไป หรือกดปากตามเทียนแรงเกินไป ทำให้น้ำเทียนไม่ไหลแก้ไข โดยปรับอุณหภูมิให้เหมาะสม อุณหภูมิที่ใช้โดยทั่วไป ประมาณ 120 – 140 องศาเซลเซียส และ ควบคุมจังหวะการเดินเส้นเทียน โดยการสังเกตขนาดของเส้นเทียน

2) เส้นเทียนไหลแรงฟูกระจายเส้นโตไม่สวยงามเกิดจากน้ำเทียนร้อนเกินไป ควร ปรับอุณหภูมิให้ต่ำลงหรือกดปลายปากกาให้มาน้ำเพื่อเป็นการปิดปลายหัวน้ำเทียนให้ไหลชัด

3) ปากกาเขียนอุดตัน เนื่องจากมีเศษผุนคละของตกค้าง ปัญหานี้จะพบบ่อยครั้ง เตรียมไส้แท่งหรือเส้นลวดเล็ก ๆ หรือสายกีตาร์เบอร์เล็กสุดไว้แท่งที่ปลายหัวของแท่ง Tjanting จะต้องร้อนเพื่อจะสามารถแทงทะลุได้ ดึงเข้า – ออก 2-3 ครั้ง น้ำเทียนจะไหลตามปกติและหาก อุดตันบ่อยเกินไป ควรจะมีการกรองน้ำเทียน โดยใช้ผ้าธรรมชาติกรองน้ำเทียนขณะร้อน ๆ 1 – 2

ครั้ง น้ำเทียนจะสะอาด แต่หากยังอุดตันอยู่ให้นำปากกาเขียนไปล้างในน้ำที่ผสมโซดาแอช และต้มจนเดือดแล้วปักกาในน้ำไปมา หรืออาจนำปากกาเขียนแซ่บในน้ำมันก้าด เพื่อให้เทียนในปลายห่อละลายและใช้สีน้ำยาดเส้นเล็กแทงเข้าไป หลังจากนั้นนำปากกาไปล้างสมู๊ฟให้สะอาด เพื่อล้างน้ำมันก้าดที่ติดอยู่กับปากกาเขียนที่ออกให้หมด

1.9 เทียนหยดในบางจุดที่สำคัญเป็นปัญหาที่เกิดจากความไม่ตั้งใจ ทำให้เสียรูปแบบและลวดลายไม่สวยงามเทียนหยดอาจมีน้ำเทียนเกาะที่ส่วนก้นของปากกาเขียนที่ยืน อาจใช้ผ้า หรือกระดาษชำระซับ หรือใช้ขอนพลาสติกรองรับ แต่หากต้องการขัดรอยหยดบนผึ้นผ้าอาจใช้การสะกิดเทียนออก แล้วใช้น้ำร้อนและฟูกันขนแข็งทางเดียวหากหยดเทียนให้สะอาดได้หรือใช้เตารีดร้อน ๆ รีดลงไปให้เทียนละลาย โดยใช้เศษผ้าหรือกระดาษรองด้านล่างในการเขียนเส้นเทียนระหว่างการหยุดพักการเขียนไม่ควรแซ่บปากกาเขียนที่ยืน ไว้ในภาชนะดั้มเทียน เพราะจะทำให้เกิดปัญหารอยเชื่อมค้าง ๆ หลุดออกหมด เนื่องจากน้ำเทียนมีอุณหภูมิสูง

1.10 การทำลวดลายบำบัดกับเสื้อยืดคอกลมแน่นสัน มีข้อจำกัดหลายอย่างอันเนื่องมาจากธรรมชาติของเทคนิคบodic และข้อจำกัดของเส้นไยฝ้ายของเสื้อที่มีความหนาและเหนียว นอกจากนั้นเนื้อผ้าที่หนาและเหนียวขึ้นอุ่มน้ำสี ทำให้สีเปลี่ยนสีกว่าเนื้อผ้าชนิดอื่น และกระนั้นการตั้งราคาเสื้อยืดยังต้องตั้งให้เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ คือ อาจตั้งราคาได้ไม่สูงเท่าผลิตภัณฑ์บำบัดกับผ้าไหม ซึ่งในความเป็นจริง การทำงานบำบัดกับผ้าไหมไม่ลินเปลี่ยนสีเท่ากับการทำผ้าไหมบนเสื้อยืด

1.11 การทำลวดลายบำบัดกับเสื้อยืดคอกลมแน่นสัน ไม่สามารถถ่ายทอดรายละเอียดของประการของเอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคาม ได้ครบถ้วน เช่น รายละเอียดทางสถาปัตยกรรมของพระราชฐานคุณ รายละเอียดของทุ่งนา และดอกไม้ เป็นต้น อันเนื่องมาจากธรรมชาติของเทคนิคบodic และข้อจำกัดของเส้นไยฝ้ายของเสื้อที่มีความหนาและเหนียว ทำให้เส้นเทียนที่เขียนต้องเขียนให้เป็นเส้นใหญ่พอสมควร ฉะนั้นรูปทรงจึงต้องออกแบบให้ใหญ่และต้องตัดตอนรายละเอียดที่อาจไม่จำเป็นออกไป

2. ด้านคุณค่า

ผ้าบำบัด เป็นกรรมวิธีที่ผู้บริโภคยอมรับว่าเป็นหัตถกรรมที่ทำขึ้นด้วยมือ (Hand Made) มีชื่อเดียวไม่ซ้ำกัน เป็นงานฝีมือ ที่ต้องอาศัยผู้มีความรู้ความสามารถ และใช้ทักษะสูง จนมีผู้ให้สมญาว่า “นาดิคเป็นราชินีแห่งศิลปะบนผืนผ้า” ฉะนั้นการทำบำบัดก็สามารถยกระดับราคานาดิคให้สูงขึ้นได้ เพราะจัดได้ว่าเป็นงานศิลปะที่ใช้ฝีมือและภูมิปัญญาอย่างแท้จริง

การออกแบบลวดลายบำบัดกับเสื้อยืดคอกลมแน่นสันมีข้อจำกัดหลายอย่างอันเนื่องมาจากธรรมชาติของเทคนิคบodic และข้อจำกัดของเส้นไยฝ้ายของเสื้อ ฉะนั้นจึงไม่สามารถถ่ายทอด

รายละเอียดบางประการของเอกลักษณ์จังหวัดมหาสารคามได้ครบถ้วน ซึ่งอาจมีผลทำให้คลาบฯที่ออกแบบนามีความหมายพอสมควร หากต้องการเสนอเรื่องราวที่มีรายละเอียดมากผู้วิจัยเห็นว่าควรใช้ผ้าที่มีเส้น ไอละเอียดสูง เช่น ผ้ามัสลิน ผ้าแพรพูยี หรือ เรยอง เป็นต้น

การออกแบบลวดลายนาติกเป็นการสร้างเอกลักษณ์ผ่านทางภาพ (Visual Identity) ถ้าเราสามารถจัดการและควบคุมการใช้เอกลักษณ์ทั้งหมด ไว้ได้ในทิศทางเดียวกัน และแสดงผ่านลวดลายนาติกบนเดื่อยืดออกตามแขนสั้นเพื่อให้เข้าไปอยู่ในใจของผู้บริโภค ได้อย่างทั่วถึง ทำให้ผู้บริโภคหรือกลุ่มเป้าหมายของเราระหันก่าว่าเราแตกต่างกับคนอื่น หรือจังหวัดอื่น ๆ อย่างไร และถึงที่ผู้วิจัยต้องการอีกด้วย เอกลักษณ์ด้วยภาพลวดลายบนเดื่อยืดที่จะสื่อสารถึงวิถีชีวิตแบบร่วมสมัยของชาวจังหวัดมหาสารคาม ที่มีวิถีชีวิตการดำรงชีพ มีสิ่งแวดล้อม ศิลปวัฒนธรรมที่แสดงออกถึงการมีชุมชน แบบมีอัตลักษณ์ ที่จะทำให้ภาพลักษณ์ของจังหวัดแสดงผ่านลวดลายนาติกอย่างมีเอกภาพตามที่ต้องการ

การทำผ้านาติก เป็นวิธีการหนึ่งที่ได้รับความนิยมจากผู้บริโภคอย่าง ไม่มีวันเสื่อมคลาย หากผู้ประกอบการ หรือผู้สนใจทั่วไป ต้องการจะผลิตผ้านาติกเพื่อจำหน่ายเป็นธุรกิจ ควรศึกษาหาแหล่งตลาดอย่างรัดกุม เพราะแม้จะผลิตผ้าอุปกรณ์มีคุณภาพดี สวยงาม อาจพบปัญหาการจำหน่ายได้ ต้องยอมรับว่าการจัดจำหน่ายถือเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดเป็นสิ่งที่ไม่อาจปฏิเสธ ได้ ฉะนั้นการออกแบบลวดลายนาติกใหม่ ๆ ที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตนจะสามารถแสดงให้เห็นถึงความมีคุณค่า เหนือกว่าลวดลายนาติกที่ตอกเลียนแบบของผู้อื่น ได้ ส่งผลให้ผลงานมีความน่าสนใจจากผู้บริโภค ได้เป็นอย่างดี